

PRODAJA ELEKTRIČNE ENERGIJE TER OBRAČUNAVANJE DDV

Pojasnilo DURS, št. 4230-65/2008-2, 13. 3. 2008

Zavezanec navaja primer, ko slovensko podjetje prodaja električno energijo podjetju – preprodajalcu s sedežem v Švici, ki pa pri nakupu nastopa s slovensko identifikacijsko številko za DDV. Sprašuje, ali je slovenski prodajalec električne energije v navedenem primeru dolžan obračunati DDV po slovenskih predpisih. V zvezi z navedenim pojasnjujemo.

Po tretjem odstavku 6. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06 in 52/07) se električna energija, plin ter energija za ogrevanje, zamrzovanje oziroma hlajenje štejejo za blago. Glede na to, da se električna energija za namene DDV obravnava kot blago, je kraj dobave določen v 22. členu ZDDV-1. Iz določil navedenega člena pa med drugim izhaja, da se pri dobavi plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu, za kraj dobave šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec, sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

Vendar pa v konkretnem primeru preprodajalec s sedežem v Švici pri nakupu električne energije nastopa s slovensko identifikacijsko številko za DDV, zato določilo 22. člena ZDDV-1 ne pride v poštev, saj je poenostavitev obračunavanja DDV po sistemu obrnjene davčne obveznosti (reverse charge), v sistem DDV vpeljana za primere, ko bi se sicer tuji davčni zavezanci, zaradi trgovanja z električno energijo morali identificirati v vsaki državi članici, kjer bi trgovali.

Tako v primeru ko se dobava električne energije opravi med dvema davčnima zavezancema s slovensko identifikacijsko številko, glede kraja obdavčitve in glede plačnika DDV veljajo splošna pravila iz katerih izhaja, da prenosa kraja obdavčitve v državo kupca – preprodajalca ni, kraj obdavčitve je Slovenija, DDV pa mora obračunati prodajalec električne energije.